Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 34. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 36 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Alojzy Maligłówka — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 27 sierpnia 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku, o sporządzaniu, posiadaniu w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz o przedstawianiu faktur na żądanie władz.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 1. lit. b) i c) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Posiadacze wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży obowiązani są posiadać w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wymienione w załączniku do rozporządzenia niniejszego przedmiotu powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na tych przedmiotach.

§ 2. Cenniki winny zawierać: 1) nazwę towarów, 2) cenę, 3) firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, 4) adres firmy lub posiadacza przedsiębiorstwa, 5) datę sporządzenia cennika.

Cenniki te należy umieszczać na miejscu widocznym, dostępnym dla kupującego.

§ 3. Ceny podane w cennikach, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, muszą być obliczane w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag, lub gdy to jest niemożliwe na sztuki. Ceny te winny się zgadzać z cenami istotnie pobieranymi.

§ 4. Cenniki, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, należy podać czytelnie, jasno, oraz w sposób nie budzący żadnych wątpliwości co do ich treści.

§ 5. Przedsiębiorstwa sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązane są na żądanie kupującego wydawać rachunki na sprzedane przedmioty.

Rachunki winny zawierać: nazwę firmę lub nazwisko właściciela, jego adres, datę sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cenę za którą towar sprzedano.

§ 6. Przedsiębiorstwa zajmujące się hurtową lub półhurtową sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku są obowiązane sporządzać i posiadać faktury (rachunki) na wszelkie sprzedawane przedmioty powszedniego użytku.

Faktury wymienione powyżej należy przedstawiać na żądanie władz administracji ogólnej.

§ 7. Posiadacz przedsiębiorstwa, który:

1) nie posiada w miejscu sprzedaży cennika lub nie ujawnia bezpośrednio cen,

2) posiada cennik nie odpowiadający wymogom §§ 2, 3 i 4,

3) ujawnia ceny w sposób nie odpowiadający wymogom §§ 2, 3 i 4,

4) odmawia wydania kupującemu rachunku lub wydaje go w formie nie odpowiadającej wymogom § 5,

5) w obrocie hurtowym lub półhurtowym nie sporządza lub nie posiada faktur lub też wzbrania się przedstawić je władzy — ulegnie w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku — karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: J. Poniatowski.

Załącznik do rozp. Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 18 sierpnia 1938 r. (poz. 468).

WYKAZ

przedmiotów powszedniego użytku, których ceny winny być ujawniane w przedsiębiorstwach sprzedaży.

A. ARTYKUŁY ŻYWNOŚCI.

I. Pochodzenia roślinnego.

1. Przetwory zbożowe, jak: mąki, kasze, płatki, pieczywa, suchary, makarony, opłatki, krochmal, słód.
2. Warzywa okopowe, strączkowe, owoce, jagody, grzyby jak: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafiory, groch, fasola, owoce ogrodnicze i leśne, krochmal ziemniaczany, syrop, płatki, mąki, kompoty, powidła, marmelady, soki, oliwy, oleje jadalne, wszelkiego rodzaju konserwy.
3. Artykuły kolonialne i używki jak: cukier, herbata, kawa, kakao, ryż, cykoria, pieprz, tytoń oraz ich przetwory, jak: cukierki, czekolada i wyroby z niej, ocet, drożdże, mączka do pieczenia, musztardy, sosy i wyroby przemysłu fermentacyjnego jak: piwo, wino i miód.

II. Pochodzenia zwierzęcego.

1. Mięso, przetwory i produkty uboju jak: mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób, dziczyzna, wędliny, słonina, smalec, łój, wszelkiego rodzaju konserwy, buliony, ekstrakty.
2. Ryby słodkowodne i morskie oraz ich przetwory, jak: ryby solone, wędzone, marynowane, konserwy.
3. Nabiał jak: mleko, jaja, oraz ich przetwory jak: śmietana, sery, masło, wszelkiego rodzaju konserwy.

III. Pochodzenia mineralnego.

Sól do celów jadalnych.

B. ARTYKUŁY ODZIEŻOWE.

1. Materiały tekstylne i odzież jak: materiały wełniane, lniane, konopne, jedwabne, bawełniane, pilśniowe oraz z włókień zastępczych, a ponadto gotowe wyroby ubraniowe, bieliźniane — osobiste i pościelowe — trykotowe, kołdry.
2. Wyroby skórzane jak: obuwie, uprząż, galanteria skórzana, futra, kożuchy.

C. OPAŁOWE I OŚWIETLENIOWE.

Materiały i energia do celów opałowych i oświetleniowych gospodarstwa domowego jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapałki.

D. HIGIENY CODZIENNEJ.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno, i inne środki do utrzymania czystości.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 60 z dnia 18 sierpnia 1938 r.

WOJEWODA ŚLĄSKI.

Nr KP-1/13. Katowice, dnia 17 sierpnia 1938 r.

KOMUNIKAT

w sprawie rejestracji osób uprawnionych do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania planów tych robót.

Do
Pana Starosty
w Katowicach, Świętochłowicach, Tarn. Górach, Lublińcu, Rybniku i Pszczynie,
Pana Burmistrza:
w Katowicach i Chorzowie

Art. 370 ust. (2) i (3) ustawy z dnia 10. III. 1938 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Śl. Nr 7, poz. 17) przewiduje w górnośląskiej części Województwa Śląskiego możność uzyskania uprawnień do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów (planów) tych robót dla osób objętych postanowieniami tegoż przepisu pod warunkiem zarejestrowania się w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim najpóźniej w ciągu roku od dnia wejścia w życie cyt. ustawy.

W tym celu właściwe Starostwa (wzgl. Magistraty) winny przyjmować podania zgłaszających się osób i przedkładać bezzwłocznie wraz z opinią Urzędowi Wojewódzkiemu do zarejestrowania.

Ubiegający się o zarejestrowanie winien wykazać się ukończonym wykształceniem uzyskanym na uczelniach krajowych lub zagranicznych, odpowiadających uczelniom wyszczególnionym w art. 361 ust. 1 lit. a, art. 362 ust. 1 lit. a, art. 363 ust. 1 i art. 364 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy, oraz wiarygodnymi dowodami wykonywania kierownictwa, sporządzania projektów lub obu tych czynności w okresie przewidzianym w art. 370 ust. 2 i 3 odpowiednio do posiadanego wykształcenia.

Zadaniem więc Starostw (względnie Magistratów) będzie zbadanie, czy ubiegający się o zarejestrowanie posiadają warunki wymagane ustawą i dopiero po ich stwierdzeniu przedkładanie wniosków Urzędowi Wojewódzkiemu do rejestracji.

Do czasu ukończenia rejestracji właściwe władze powołane do wydawania pozwoleń na budowę mają badać, czy osoby sporządzające plany lub kierujące odnośnymi robotami budowlanymi w górnośląskiej części Województwa — o ile nie mogą jeszcze wykazać się dowodem zarejestrowania — posiadają kwalifikacje przewidziane art. 370 ust. 2 i 3 prawa budowlanego.

Wojewoda:
w z.:
(—) Dr Saloni,
Wicewojewoda.

(Przedruk z Gaz. Urz. W. Śl. Nr 32 z dnia 22 sierpnia 1938).

STATUT

w sprawie utrzymania porządku i czystości w gminie Wełnowiec.

Na podstawie § 6 go ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3-go lipca 1891 r. na zasadzie §§ 1, 4 i 5 ustawy z dnia 1-go lipca 1912 r. dotycz. czyszczenia dróg publicznych (zb. ust. str. 187), na mocy § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. i 30 stycznia 1936 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 476), i Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 115) oraz na podstawie uchwały Rady Gminnej w Wełnowcu z dnia 17-go maja 1938 r. postanawia się za zgodą miejscowej władzy policyjnej co następuje:

§ 1.

1) Miejsca publiczne, ulice, chodniki miejsca prywatne służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych (m. i. podwórza), służące do wspólnego użytku najemców oraz wszelkie place niezabudowane powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości. Podwórza winny być opatrzone w ścieki dla odprowadzenia wody deszczowej.

2) Utrzymanie czystości i porządku w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności i w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców i na placach niezabudowanych — należy do właścicieli nieruchomości.

W wypadku, gdyby właściciel nieruchomości ze względów prawnych nie mógł odpowiadać za utrzymanie czystości i porządku, obowiązek ten przechodzi nu jego zastępcę prawnego.

§ 2.

Do osób wymienionych w § 1 ustęp ostatni należy również utrzymanie czystości i porządku na chodnikach publicznych, przyległych do ich gruntów, a gdzie nie ma chodników, na połowie szerokości ulicy, najwyżej jednak do 3 m. Nie stanowi różnicy, czy grunty są zabudowane lub niezabudowane albo niepodatne do zabudowania.

§ 3.

W ciepłej porze roku wszystkie miejsca, określone w §§ 1 i 2 powinny być stale a zwłaszcza przed zamiataniem polewane wodą w ilości zapobiegającej podnoszeniu się kurzu.

W porze zimowej należy z chodników sprzątać śnieg i lód oraz należy chodniki posypywać środkami stępiającymi (piasek, trociny) celem usunięcia gołoledzi.

Czyszczenie (zamiatanie) chodników winno być uskutecznione przynajmniej raz na dzień, a mianowicie latem do godz. 8-ej rano, zimą do godz. 9-ej rano.

Jeżeli śmiecie, brud i śnieg nagromadzone po oczyszczeniu chodników nie mogą być natychmiast usuwane, należy je złożyć w kupach na jezdni w pobliżu ścieku. Odwiezienie tych mas jest potem rzeczą gminy.

§ 4.

W odrębie każdej nieruchomości powinny być:

a) śmietnik z ruchomą pokrywą,

b) odpowiednia ilość ustępów,

c) urządzenie do trzepania dywanów, odzieży, pościeli itp.

§ 5.

1) Śmietnik służy wyłącznie do składania odpadków suchych, nieczystości płynne w miejscach nieskanalizowanych należy wylewać do dołów ustępowych lub gnojowisk.

Tak śmietnik jak również gnojowisko winny być mocno i szczelnie zbudowane i przykryte.

2) Zawartość dołów ustępowych w miejscach nieskanalizowanych należy usuwać za pomocą specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych a w braku takich urządzeń za pomocą hermetycznie zamkniętych beczkowozów.

3) Smiecie i inne nieczystości powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do 2/3 pojemności.

§ 6.

Smiecie stanowią wszelkie substancje stałe, zbierane przy czyszczeniu mieszkań, ubikacyj przemysłowych i biur, popiół z pieców, sadze, odpadki kuchenne, zużyty papier, odpadki potraw, skorupy, odłamki metalowe, szklanne i porcelanowe, gliniane i t. p.

Odpadki nadające się do spalenia, winny być spalone.

Pod pojęcie śmieci nie podpadają substancje płynne, muł, odchody ludzkie i zwierzęce, nawóz, rzeczy wzbudzające obrzydzenie, przedmioty za duże, rumowiska budowlane, odpadki przemysłowe i t. p.

§ 7.

Urządzenia do trzepania dywanów, odzieży i t. p. powinny być postawione na podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych lub handlowych (przemysłowych).

Trzepanie dywanów itp. winno odbywać się w czasie od 8-mej rano do 12-ej w południe i od 4 ej do 8-ej popołudniu.

§ 8.

Zabrania się:

a) zanieczyszczania miejsc publicznych, ulic i chodników, miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku, placów niezabudowanych oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców.

b) pozostawiania zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościemi na klatkach schodowych i w innych miejscach służących do wspólnego użytku najemców.

c) wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów na ulice.

d) trzepania i czyszczenia dywanów, chodników itp. w oknach i na balkonach.

§ 9.

Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych (koni, bydła rogatego, nierogocizny i td.) i gnojowiska powinny być urządzone w taki sposób, aby nawóz i inne odpadki nie zanieczyszczały terenu przyle-

głego, a w szczególności studni, i aby wyziewy nie zanieczyszczały powietrza.

§ 10.

Padlina zwierząt powinna być usuwana w ciągu 12 godzin od chwili padnięcia i zakopywana w miejscu oznaczonym tablicą „grzebowisko zwierząt".

§ 11.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego statutu karani będą w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 198) karą aresztu do 3 miesięcy i grzywną do 3.000 zł lub jedną z tych kar, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza.

§ 12.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia. Z tym dniem traci moc statut z dnia 1. 10. 1924 r. o czyszczeniu policyjnym chodników publicznych w gminie wiejskiej Wełnowiec.

Wełnowiec, dnia 17 maja 1938 r.

(—) Broll (M. p.) (—) Rzymełka
Naczelnik gminy. **Ławnik gminny.**

Statut gminy Wełnowiec w sprawie utrzymania czystości i porządku, uchwalony przez Radę gminną w Wełnowcu w dniu 17 maja 1938 r., zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. — Zb. ust. pr. st. 233 — oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Powiatowego z dnia 8 lipca 1938 r.

Nr. Sm. IV. — 6/26

Katowice dnia 11 lipca 1938 r.
Wydział Powiatowy
Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

Zarząd gminy
Nowa Wieś
L. dz. AO/T.

Zarząd Gminny w Nowej Wsi podaje do wiadomości, że z dniem 19 sierpnia br. zamknięto dla ruchu kołowego z powodu przebudowy ulicę 3-go Maja w Nowej Wsi od wylotu ulicy ks. Skargi do wylotu ulicy Mickiewicza.

Objazd przez ulicę Mikołowską, Poniatowskiego i K. Miarki.

Nowa Wieś, dnia 19 sierpnia 1938 r.
F r y c
Naczelnik gminy.

Prenumerata: roczna **12 zł**, półroczna **6 zł**, kwartalna **3 zł**, miesięczna 1 zł. Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i zapłacić w wszystkich urzędach pocztowych.
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.